

band

Pingel - 0:07

MdR, Jazzgeschiedenis 574, tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 14, Count Basie, deel 2. In 1955 leidde de pianist een voortreffelijk orkest, eind '52 geformeerd na twee jaar sextet-werk, maar na enkele wijzigingen in dat jaar '55 opnieuw, ^{aan beetje als na '40} een band met sterke persoonlijkheden als solist. In de trompetsectie waren dat naast Reunald Jones en Wendell Culley, de cornettist Thad Jones die later ook een top-arrangeur zou worden, en trompettist Joe Newman die ook al in de jaren veertig in de laatste grote band speelde. ^{side} ~~Benny~~ trombonist ^{en} Henry Coker (lead) en Benny Powell waren stilisten, op bastrombone Bill Hughes. Marshal Royal was een van de grote lead-alten op saxofoon in de jazzgeschiedenis, soleerde in een Benny Carter-stijl. Naast hem Bill Graham. Tenorsaxofonist Frank Wess was een pionier fluitsolist en style-setter voor iedereen na hem, collega Frank Foster was ook een aanwinst als componist/arrangeur, terwijl baritonsaxofonist Charlie Fowlkes met een groot en fraai geluid de bodem in de rietgroep was. Count Basie-piano, Freddie Green-gitaar, onafscheidelijk van Basie sinds 1937. Eddie Jones heeft een mooi en groot geluid op bas, swingt zeer ~~in~~ in de Walter Page-traditie, drummer Sonny Payne, aangenomen zoon van organist Chris Columbus, past ritmisch volledig bij de andere top-drie, bleek ~~net~~ als Jo Jones ook een groot showman. Voor Clef, NYC 26 juli 1955, dit stuk van Frank Foster waarin hijzelf naast trombonist ^{Henry} Coker soleert: "Didn't you".

plaat 1

Count Basie: Didn't you (Frank Foster)
1/3 - 4:43 - Verve MG V-8012

"Didn't you". Als laatste keus uit de session het laatste stuk, met solistisch alleen Count Basie. Het is van Ernie Wilkins: "Sweetie cakes".

zelfde

Count Basie: Sweetie cakes (Ernie Wilkins)
1/4 - 3:57 - idem

"Sweetie cakes" voor Clef, NYC, 26 juli 1955. Gaan we naar 4 januari 1956 en nu Verve, het label waar ~~Norman~~ Norman Granz na Clef en nog zo het een en ander, nu al zijn opnamen naar overhevelde. Een stuk van Frank Foster waarvoor later Ella Fitzgerald de tekst zou schrijven. Cornettist Thad Jones is de solist in de 3e take van "Shiny stockings".

zelfde Count Basie: Shiny stockings (Frank Foster)
2/1 - 5:14 - idem

"Shiny stockings". Het tweede stuk was een thema dat Duke Ellington in 1942 schreef. Het ~~is~~ ^{is} een Frank Foster-arrangement, Joe Newman speelt trompet in "What am I here for".

zelfde Count Basie: What am I here for (Duke Ellington)
2/2 - 3:19 - idem

"What am I here for". Nu een stuk in sextet-bezetting: alleen Joe Newman-trompet en Frank Wess-fluit, met de ritmesectie. Het arrangement was een 'head', niets op papier dus, Joe Newman bedacht "Midgets".

zelfde Count Basie: Midgets (Joe Newman)
2/3 - 3:11 - idem

"Midgets" van en met trompettist Joe Newman, Frank Wess op fluit.

Tenslotte nu een stuk van de volgende dag, ~~_____~~
~~_____~~

~~_____~~ het is van Neil Hefti. ~~_____~~ Joe Newman, plus ~~_____~~ Frank Foster-tenorsaxofoon in "Dinner with friends".

zelfde Count Basie: Dinner with friends (Neil Hefti)
2/5 - 3:05 - idem

"Dinner with friends", ^{met Johnny P} ~~_____~~ van 5 januari 1956. Voor Verve in NYC: Count Basie and his Orchestra. Meer van dat jaar volgende keer, dit was Jazzgeschiedenis 574, MDR.

NA 218 390

0 0 0 0 0

27:50

Mont 06.01.92